

*Een man van weinig woorden.
Blij en werkzaam zo was zijn gang.
Zorgzaam voor een ieder, zijn leven lang.*

Een dankbare herinnering aan

ANTOON REUKERS

Hij werd op 11 januari 1944 te Mariënvelde onder de gemeente Ruurlo geboren. Ruim 27 jaar was hij de trouwe echtgenoot van Thea van Geemen. Zij werden de ouders van Edwin en Robby. Na een langdurige, ernstige ziekte overleed hij in de avond van maandag 27 december 1999 thuis te Groenlo. De dienst ten uitvaart vierden wij op 30 december in de parochiekerk van de H. Calixtus te Groenlo. In de verwachting van de verrijzenis ten leven hebben wij hem daarna te ruste gelegd op de r.k. begraafplaats te Groenlo.

Antoon Reukers was een man met een enorme wilskracht. Deze openbaarde zich vooral toen hij ernstig ziek werd. Hij vocht voor wat hij waard was, kwam zelfs weer enige tijd aan het werk totdat zijn ziekte zich opnieuw in alle hevigheid openbaarde. Hij accepteerde zijn lot zonder te vragen 'waarom'. En ondanks zijn lijden, bleef hij zijn weg in waardigheid gaan. Hij was een gemakkelijke patiënt, je hoorde hem niet klagen, dankbaar voor de zorgen thuis en van allen die hem nabij waren.

Hij wilde aanvankelijk missionaris worden in Ghana. En al ging hij naderhand een andere weg, de nood in de Derde Wereld, het onrecht in de wereld, bleven hem raken in het hart. Hij was lid van de Parochievergadering met speciale aandacht voor het MOV-werk. Hij had een sterk ontwikkeld gevoel voor eerlijkheid en rechtvaardigheid. Voor zichzelf hoefde hij niet zo veel.

Hij had zorg voor zijn gezin, kon goed luisteren en in discussie gaan met Thea en de kinderen en andere jongeren die over de vloer kwamen en gaf ook zelf zijn goed onderbouwde eigen mening. Daarnaast was zijn werk zijn alles. Hij deed het met veel plezier, vooral ook als hij alleen zijn eigen gang kon gaan en met zijn aandacht bezig was met de dingen van het leven, dat hem boeide.

Leek hij op het eerste gezicht en in het voorbij gaan soms wat nukkig, een man van weinig woorden, in hem was een warm kloppend hart voor de zijnen, vaak vol wijsheid en humor, een tevreden mens.

Daarbij werd hij gedragen door een ijzer sterk geloof, dat hem in de goede en de kwade dagen van het leven overeind bleef houden, en dat hem de kracht gaf om het lijden dat zijn deel werd, te dragen en te verdragen.

Dankbaar dat hij de onze mocht zijn, doet het ook heel erg pijn hem nu al te moeten missen. Waarom toch? Wij vertrouwen hem toe aan zijn en onze God. Moge leven voor altijd, zonder ziekte en pijn, nu zijn deel zijn. Mogen wij verder dragen wat wij door hem mochten ontvangen.

Voor uw belangstelling en meeleven tijdens zijn ziekte en na zijn overlijden, zeggen wij u hartelijk dank. Het heeft hem en ons goed gedaan dat u er was.

Thea Reukers - van Geemen
Edwin, Robby en Karin